

לדגלי כולן נפרשה רשת הפיתוי והמזימות של גלר ושוח' לבנות תמיות

עליך לדעת שאין אבא ואין אמא ואין חבר. חדשים תהיי כאן בלי שום חבר. עניתי לו, שאם אני מעונינת להופיע בסרט, אהיה מוכנה לותר גם על דברים אלה.

„אחר כך שאל אותי גלר, אם אני חיה עם גברים. לא עניתי לו על כך. הוא שאל פעם נוספת אם אני בתולה, וגם כאן התחמקתי מתשובה. התחלתי לשאול אותו, לשם מה דרושים לו כל הפרטים הללו. על כך ענה לי גלר, שהוא חייב להכיר את צחת שחקניו אישית, ולדעת את חיהם לכל פרטיהם.

„לאחר הפסקה קצרה שאל גלר שוב: מה היית אומרת, אם אחד המפיקים או הבמאים של הסרט היה יוצא אתך ומציע לך לבוא איתו במגע מיני?”

ברור שלא את כולן שאל גלר אותן השאלות. היו נערות שהופיעו בלוחית הוריהן, ואו העמיד גלר פני אדם רציני ומקצועי, לא שאל כל שאלות החורגות מתחום המקובל. לא את כולן ראיין גלר אודות חיהן הפרטיים. ספרה חנה עוויאל: „כשמלאתי את השאלון, מחקתי כל מה שלא רציתי לענות. גם כשכתבתי את השאלון, לא ביקשו ממני כל פרטים אינטימיים. אולם פעם אחת, אחרי שהתחיל הקורס, ניסה אלי גלר לשאול אותי כל מיני פרטים אינטימיים על חיי. התחמקתי ממתן תשובה, ועל כך ענה

וכדי שלא לפגוע בה, תכונה להלן בשם צפורה.

מספרת צפורה: „באותה תקופה הייתי חדשים לאחר שח' רורי מהצבא. לא הייתה לי עבודה ולא היה לי מה לעשות. הייתי מבקרת בבית-ספר לריי קודים של זאק, ברחוב נחלת בנימין 14, ושם הכרתי את זאב פוירשטיין. הוא סיפר לי על הסרט והזמין אותי לתצלומי מיבחן. לא הייתה לי משיכה לי כוכבות, אולם זה יותר טוב מכלום.

„כעבור שבוע התחיל הקורס. התיידתי עם פוירשטיין והוא ליזח אותי הביתה. פעם נעצרנו בגינת-השרון וישבנו לשוחח כמו זוג ידידים. נתתי לו אפי שרות לשפוף את לבו לפני. הוא סיפר לי שבחוף-לארץ היה עשיר מאוד, התעסק בהברחת אנשים וקיבל הון כסף. הוא הציע לי להיות ידידה שלו. לא ידעתי שהוא נשוי, והסכמתי להיות ידידתו. הבנתי את הדבר כך, שהיחסים בינינו לא יהיו כרגיל בין עובדת למעביד. „כשהתחיל הקורס, ביקשתי מואב שיכניס אותי לשם. הוא אמר שאהיה מוכרחה לשלם 60 לירות, והוא לא יכול לעזור לי. אחרי כמה ימים הודיע לי לבוא לקורס, למרות שלא שלמתי. אחרי השעור הראשון רציתי לשוחח עם אלי גלר על תפקידי בקורס. יצא לי במקרה לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר.

„שאלתי אותו: „מה למשל?” והוא ענה: „גניח, שאני רוצה לשאול אם את בתולה, ואם את באה במגע מיני עם גברים. אני, בתור במאי, צריך לדעת פרטים אלה.” נדהמת, ולא ידעתי מה לענות. זה לא היה מקום לדיון בנושא כזה. גלר אמר שאבוא אליו אחרי יומיים. אולם אני התעקשתי שגייד לי את תפקידי בסרט עוד באותו ערב. הוא נתן לי את המפתחות של המשרד שלו ברחוב יפו 18, ואמר שאגש לשם, אבל שלא אדליק את האור מפני שאינו רוצה שיראו כי הוא עובד בלילה.

„לקחתי את המפתחות, וחייכתי לו במשרד שעה, מתשע עד עשר בערב. בעשר בערך בא גלר כשהוא משולב ומלא מרץ, הדליק את האורות. לא הבנתי מה הענינים, כי עלי א"ס להדליק את האור. נכנסנו לתרוו והוא ביקש שאספר לו את תולדות חיי לכל פרטי פרטיהם ושלא אסתיר שום דבר. שאלתי מדוע הוא צריך פרטים אלה. על כך ענה לי: „כדי להכיר איזה תפקיד אדם יכול לשחק, מהו האדם, האם הוא חסר-מוג או קר-מוג.” לכן הוא חייב לשמוע את קורותי. לפי זה יוכל לקבוע מי אני. הוא טען שהוא מספיק פסיכולוג בזה.

לדוגמה הוא סיפר לי: „בחור רה בתולה יכולה לשחק תפקיד עדין, תפקיד של אחת שרוצה לחיות ומתביישת לעשות זאת. בחורה לא בתולה יכולה לשחק בחופשיות ולתת יותר במשחק.” הוא סיפר על כמה מקרים ש"קרו לו. „היתה אצלי בחורה במשרד, כך סיפר, „ושאלתי אותה אם היא ביישנית או לא. הבחורה אמרה שאינה ביישנית.” „אם אבקש ממך להתפשט ערומה בי משרד, היית מתפשטת?” ה"בחורה אמרה: „כן.” גלר ביקש מהמוכרה שאיש לא יכנס לי חדר, כך סיפר לי, והבחורה התפשטה ערומה כביום היולדה. „אחר כך סיפר על בחורה שאמרה שאינה מתביישת, אולם כשביקש ממנה להתפשט — סירבה. הוא אמר שהוא מספר לי זאת, כדי להראות לי שיש כל מיני טיפוסים.”

לאחר פעולת שיכנוע זו, הי גלר לעסוק בצפורה עצמה,

הכוכבת חנה עוויאל, תלמידת-משחק ומשתתפת בקורס המשחק של גלר, לא ראתה כל רע בניסיונות לדעת פרטים אינטימיים מחייה.

מלכת היופי זוזיק אינדיק, סגנית מלכת היופי של ישראל לשנת 1957, (במרכז) נשלחה אל כרמן פילם על-ידי הנהלת תחרות מלכת היופי. כאשר חברותיה, עזבה זוזיק את ההרפתקה ברט נגרם לה כל רע.

לי: „יש לי כוח מהפנט בעיניים, אני אדע הכל לבד, גם אם לא תספרי לי.” כשנשאל אלי גלר על-ידי כתב העולם הזה אם אמנם שאל מספר בנות על בתוליהן, שיקר וענה: „לא!” לאחר מכן שינה טעמו והסביר מדוע שאל כמה מן הבנות שאלה זו: „רציתי לדעת אם הן יודעות לשקר או לא.” לתשומת לב משטרת ישראל — דרך מקורית לגילוי שקרים.

לדוגמה הוא סיפר לי: „בחור רה בתולה יכולה לשחק תפקיד עדין, תפקיד של אחת שרוצה לחיות ומתביישת לעשות זאת. בחורה לא בתולה יכולה לשחק בחופשיות ולתת יותר במשחק.” הוא סיפר על כמה מקרים ש"קרו לו. „היתה אצלי בחורה במשרד, כך סיפר, „ושאלתי אותה אם היא ביישנית או לא. הבחורה אמרה שאינה ביישנית.” „אם אבקש ממך להתפשט ערומה בי משרד, היית מתפשטת?” ה"בחורה אמרה: „כן.” גלר ביקש מהמוכרה שאיש לא יכנס לי חדר, כך סיפר לי, והבחורה התפשטה ערומה כביום היולדה. „אחר כך סיפר על בחורה שאמרה שאינה מתביישת, אולם כשביקש ממנה להתפשט — סירבה. הוא אמר שהוא מספר לי זאת, כדי להראות לי שיש כל מיני טיפוסים.”

לאחר פעולת שיכנוע זו, הי גלר לעסוק בצפורה עצמה,

עם יצאנית בגיפ

מרות השאלון המוזר והראיונות המוזרים עוד יותר, היו כמה בנות שהאמינו בתום לב כי הדרך לכוכבות רצופה שאלות מסוג זה. אלו שלא חיתרו על חלומן ולא עזבו לאחר ראיונות אלה, נחרשמו מגלר שהוא אדם מהימן לחלוטין, שאינו דורש כל טובה הנאה לעצמו. הסיבה לכך הייתה, מן הסתם, שאף אחת מנערות-איי-השניות אלה לא ראתה צורך לתהות על קקנו של גלר, ולא נסעה לחדרה, עיר מגוריו בשנים האחרונות. אילו שאלה אחת הבנות בחדרה שאלות ש עבר כפקיד היוצאה לפועל במשרד מס ההכנסה שאינם מעידים דחוק על מהימנותו. רק לפני שנים מספר שימש במאי-סרטים גלר סבל פשוט בתחנת הרכבת של חדרה, העמיס שם על הרכבות תיבות פרי-הדר. על פי רוב היה מסתובב מחוסר-עבודה. תקופה מסויימת עבר כפקיד היוצאה לפועל במשרד מס ההכנסה בחדרה. ידידיו יודעים לספר כי כמעט מעולם לא הייתה הפרוטה מצויה בכיסו. לעומת זאת היה לו ידיד טוב, זילו פוירשטיין, סרסור לדבר עבירה, שכיסו שפעו תמיד ממון. למרות חוסר העבודה, היה גלר נראה כמעט תמיד כשהוא נוהג בגיפ או מכונית ששכר במשרד להשכרת מכוניות של ויסברגר. אגב, גלר עדיין נשאר חייב לויסברגר סכום כסף בשביל שאילת-מכונית.

הדור ומטורו, היה גלר מופיע תמיד בגיפ ליד אולמות-הריקודים של חדרה. אין להכחיש שגלר היה רקדן מצויין. אולם רקודיו לא נשארו תמיד בגבול המקובל והגודש. פעם אחת, משנטפל לאחת הבנות באולם-הריקודים, נגרו כמה מצעירי חדרה אומר ללמדו לקח של מכות. אך ה'א נמלט מפניהם בגיפ, והם לא הצליחו לתפוס.

לעתים היה גלר נראה גם כשהוא נוסע בגיפ שכור, בלוחית יצאנית מכרסור. לשם מה היה עליו להסיק אותה לארכה ולרחבה של חדרה? „סתם ככה,” משיב גלר. „רציתי לחיות עמה.” הסבר משכנע למדי...

דרך גלר באשה

אחר המיון הבררני והקפדני ומבחני-הכד שערך גלר, הושארו בנות לא רבות לשם השתתפות בקורס הקולנוע שאירגן. הוא ושותפו זילו פוירשטיין, היו נטפלים אל הבנות, דואגים לליחיון האישי הביתה. לא ניתן לעמוד על כוונתו האמיתית של גלר במעשים אלה, אולם ברור שהוא החליט לשלב את המועיל בנעיות, להפיק בצד התועלת הכספית מהחברה המדומה שהקים, גם טובת הנאה אישית.

נערות לכך משמש סיפורה של נערה בת 20, חושבת תל-אביב, ששמה שמור במערכת,

נערת הזוהר ירדנה פליגלמן נשלחה אף היא על ידי הנהלת תחרות מלכת היופי, עזבה לאחר הפרסום בעתונות.